

Tanúság

A NAGYMAROSI EGYHÁZKÖZSÉG HÍRLEVELE

XIX. évf. 2014. HÚSVÉT

Hagyd el már sírodat!

Izajás prófétánál olvassuk: „Már ne arra gondoljatok, ami régen történt, és ne az elmúlt dolgokra figyeljetelek.” Nagy kísértés minden kor emberére számára, hogy a múlt fájdalmain tépelődjön, újra és újra felszaggassa a régi sebeket, és így a könnyei miatt nem veszi észre az előtte lévő, hozzá beszélő Istent. Mária Magdolna a könnyei miatt nem vette észre, hogy a feltámadt Jézussal beszél. Az evangélium is azt kéri, hogy a jelen pillanatban éljünk. Csak „mára” kéri a kenyeret az Atyától Jézus, és azt mondja: „elég a mának a maga baja”. Szent Antal apát így fogalmaz: „ma újra kezdeni, a szív tisztaságában és Isten akaratának való engedelmességben”.

Az egyetlen idő, amely fölött rendelkezhetünk, a jelen pillanat. A múlt már elmúlt, a jövőről nem tudjuk, egyáltalán bekövetkezik-e. Ha a jelenben élünk, jól fogjuk élni a jövőt is, amikor majd jelenné lesz.

Isten szeretete mindennap újraterelemi a világot, mindennap egy új arcát mutatja meg nekünk. Ha a múltban élünk, nem vesszük észre a jelen pillanatban hozzánk lépő Isten ajándékát. Az is lehet vakságunk (bénaságunk) oka, ami meggátol, hogy jól éljük a jelent, hogy más köti le a szívünket, nem vagyunk szabadok Isten számára. Egy madarat teljesen mindegy, mivel kötök egy fához: erős lánccal vagy vékonyka cérnaszállal, ugyanaz a lényeg: az a madár nem szabad. Bénaságom, vakságom oka, amely megakadályoz abban, hogy szabad legyek az Istennek, lehet kicsi vagy nagy bűn, egy régi fájdalom vagy harag, a lényeg, hogy megkötöz és elvágja a hozzá vezető utamat.

Isten újra és újra kihívások elé állítja azt, aki átadta neki az életét és rábízta magát: „Íme, valami újat viszek végbe, már éppen készülöben van, nem látjátok”? Van-e bennem bátorság, Istenre figyelés, hogy elinduljak ezekre az új utakra?

Húsvétvasárnap Jézus arra hív, hogy merjek kijönni síromból, régi fájdalommból, a múlt keserveiből, régi sértettségemből. Ő gyógyítani akar, új életet adni.

Hogy meglássuk Isten csodáját életünkben, nekünk is meg kellett tenni a saját magunk lépését. Jézus megérint sebzettségünkben, és először ott gyógyít, ahol a legbetegebbek vagyunk, ahol leginkább rászorulnunk a gyógyulásra.

Eljem tehát jól a jelen pillanatban Isten akaratát, ne a múlt sebeit fájlaljam, ne a bizonytalan jövőt fürkészzem, a jelenben tegyem meg pillanatról pillanatra azt, amire Isten szeretete újra és újra meghív, és akkor életemben folyamatosan fogom tapasztalni a csodákat, melyeknek azok a részesei, akik a Mester lábainál ülnek, és hallgatják őt.

Boldog feltámadást kívánok minden kedves olvasónak:

ISTVÁN ATYA

Pilinszky J.: Mielőtt

A jövőről nem sokat tudok, de a végítéletet magam előtt látom.

Az a nap, az az óra mezítelenségünk fölmagasztalása lesz.

A sokaságban senki se keresi egymást.

Az Atya, mint egy szálkát visszaveszi a keresztet, s az angyalok, a mennyek állatai fölütik a világ utolsó lapját. Akkor azt mondjuk: szeretlek.

Azt mondjuk: nagyon szeretlek. S a hirtelen támadt tülekedésben sírásunk megegyeszer fölszabadítja a tengert, mielőtt asztalhoz ülnénk.

Ferenc pápa a politikáról

A politika, az egyház társadalmi tanítása szerint, a szeretet egyik legmagasabb formája, mert a közös szolgálatát jelenti... Létezik az a rossz szokás, hogy csak rosszat mondunk a kormányzókrol, és pletykálunk azokról a dolgokról, amelyek nem mennek jól.

A jó katolikus részt vesz a politikában, a tőle telhető legjobbat nyújtva, hogy a vezető kormányozni tudjon. De mi az a legjobb, amit felkínálhatunk a vezetőknek? Az ima. Szent Pál mondja: ima minden emberért, a királyért, és mindenkiért, aki hatalmon van. Mondhatja valaki: De atya, ez rossz ember, a pokolba kell kerülnie... A válasz azonban az: Imádkozz érte, hogy jól tudjon vezetni, hogy szeresse és szolgálja népét, hogy alázatos legyen. A keresztény ember, aki nem imádkozik, nem jó keresztény (...) Imádkozz, hogy megterjen. Ezt nem én mondom, hanem Szent Pál. Isten szava.

FERENC PÁPA

Idézet Húsvétra

„Az Eucharisztia által Krisztus építi az Egyházat. A kezek, amelyek az Utolsó Vacsorán megtörték a kenyeret a tanítványoknak, a kereszten kitárultak, hogy minden népet összegyűjtsenek az Atya örök országában.

<Krisztus meghalt, Krisztus föltámadott, Krisztus vissza fog térni.> Ez <a hit misztériuma>, amelyet minden szentmisében hirdetünk. Jézus Krisztus az új és örök szövetség főpapja tulajdon vérevel váltotta meg a világot. Föltámadva a halálból előre ment, hogy helyet készítsen nekünk az Atya házában. A Szentlélekben, aki Isten szeretett fiává tett minket, Krisztus testének egységében örvendő reménnyel várjuk az Ő visszatérését.”

II. JÁNOS PÁL

A Béke XLVII. Világnapjának ünnepére, őszentsége Ferenc pápa üzenete (részlet)

„Hol van a testvéred?” (Ter4,9)

A teremtés elbeszélése során azt olvassuk, hogy valamennyi férfi és nő közös őszülőktől származik, Adámtól és Évától, akiket Isten a maga képére és hasonlatosságára teremtett (vö. Ter 1,26), s akiktől Kain és Ábel születtek. E legelső család életének történetéből kiolvashatjuk a társadalom történetét, a személyek és népek közötti kapcsolatok fejlődését.

Fel kell tennünk magunknak a kérdést, milyen mélyebb okok vezették arra Kaint, hogy semmibe vegye a testvériség kötelékét, a testvéréhez, Abelhez kötődő kölcsönösség és közösség szálait. Maga Isten figyelmezteti, és azt veti Kain szemére, hogy a Gonosz társául szegődött: „a bűn leselkedik az ajtód előtt” (vö. Ter4,7). Kain azonban elutasítja, hogy szembeszegüljön a gonosszággal, és úgy dönt, hogy „rátámad testvére, Abelre” (vö. Ter4,8), semmibe véve Isten tervét. Ezzel megtagadja eredeti hivatását, hogy az Isten gyermekeként és testvérként éljen.

Kain és Ábel története azt tanítja a számunkra, hogy az emberiség magában hordozza a testvériségre szóló hivatást, ám azt a drámai lehetőséget is, hogy megtagadja ezt a hivatást. Tanúsítja ezt a mindennapi önzés, amelyből annyi háború és annyi igazságtalanság fakad. Sok-sok férfi és nő azért hal meg ugyanis testvérei kezétől, mert azok nem ismerik fel testvér voltukat, nem látják, hogy a kölcsönösségre, a közösségre, az ajándékozásra vagyunk teremtve.

Krisztusban mindenkit úgy fogadunk el, mint Isten fiát vagy leányát, fivérünket vagy nővérünket, és nem úgy, mint idegent, szembenállót vagy egyenesen ellenséget. Isten családjában, ahol mindenki ugyanazon Atya gyermeke, mivel Krisztusba oltva, a Fiúban gyermekek, nincsenek „selejtes életek”. Mindenkit igazságos és érinthetetlen méltóság illet meg. Isten mindenkit szeret, Krisztus mindenkit megváltott vére árán, mindannyiunkért halt meg a kereszten, és mindannyiunkért támadt fel. Ezért nem maradhatunk közömbösek testvéreink sorsa iránt.

(MAGYAR KURÍR)

Klaus Hemmerle:
Húsvéti szemmel

Húsvéti szemmel áldjon meg minket
a Föltámadott,
hogy a halálban rálássunk az életre,
a büntől ellássunk a megbocsájtásig,
elválásaink túlszárnyalva meglássuk az összetartozást,
a méltóságban megpillantsuk már a dicsőséget,
hogy az emberben észrevegyük Istent,
s Istenben az emberig lássunk,
magunkból a másikra tekintsünk.

Húsvét harmata füröszse szemeinket!

(ford.: Eisenbarth Kriszta)

Lehet szépen is meghalni?!

In memoriam Sinka Júlianna

Júlia olyan csendes volt, hogy nem biztos, hogy mindenki észrevette, hogy eltávozott közülünk. Akik viszont közel álltunk hozzá, tudjuk mit (kit) veszítettünk!

Ki is volt ő? Egy mély és finom lélek- egyben ízig-vérig ápolónő. Gyerekkoromban gyakran láttam őt a zebegényi templomban, mert akkor az ottani szülőotthonban dolgozott. Figyelemre méltó volt ez a nagyon szép hölgy, aki valami fantasztikus méltósággal viselkedett. Pedig egy nagyon szegény nagymarosi család egyetlen gyermeke volt. Az idős szüleitől való gondoskodás- meg persze a történelmi helyzet volt az oka, hogy nagy álma, hogy kármelita legyen, nem valósult meg. De *Petőcz Erzsébet* néni, a szétszóratásban Zebegénybe került kármelita nővér, nagyon szoros kapcsolatot ápolt vele. Néhány évig dolgoztunk együtt, mikor nyugdíjasként helyettesített rendelőkben. Csodáltam azt a megbízhatóságot, összeszedettséget, figyelmességet, ahogy végezte a munkát. De egyenrangú partnerként is viselkedett, nyugodt véleményt formált egy-egy ügyről, beleszólva a gyógyító folyamatba önállóan tanácsot adott a betegeknek. Folyamatosan imádkozott a betegekért- egy ikerpár neki köszönheti életét!

Aztán eljött a pillanat, hogy ő is megbetegedett. Daganatos betegsége késői stádiumban került diagnosztizálásra. Teljes nyugalommal utasította el a felajánlott kemoterápiás kezeléseket (aminek úgysem lett volna túl sok haszna). Tudta, hogy most az a feladata, hogy felkészüljön a halálra.

„Lehet, hogy lesz pillanat, mikor megbánom, de most így döntöttem” – mondta *István atyának*.

Olyan pillanat nem lett. Persze olyan helyzet volt, mikor a félelem és fájdalom egy-egy percre erőt vett rajta – de aztán kisimult. Micsoda nagyszerű időszak volt ez! Nem a saját dolgával foglalkozott elsősorban, az önmaga sajnálatával. Nagyon jó volt beszélgetni arról, amit átélt, megtapasztalt! Beszélt arról „a nagy szerencséről, hogy mennyi kiváló embert ismerhetett”: orvosprofesszorokat, a kórházban dolgozó kármelita nővéreket, nagyszerű papok sokaságát. Elmondott sok belső tapasztalatot, élményt, mintegy ránk hagyva „az ő paradicsomát”.

Mennyi gyógyulás történt körülötte az utolsó hónapokban! Gyógyultak olyan lelkek, akik segíteni mentek hozzá, és olyanok, akik elbúcsúzás miatt hívták föl.

De ez az idő nem csak lelki „lebegés” volt, hisz egyedülálló nőként minden anyagi dolgot is el kellett rendeznie. (Legközelebbi hozzátartozók: a két idős unokatestvére). Sosem volt gazdag, de mindig szerényen élt és tudta, hogy gondoskodnia kell magáról, így sok pénzt tett félre.

Szerény tárgyi havait elosztogatta, (gondolom mindnyájan) kaptunk egy kis emléket. A temetésre, egyes szolgáltatások és szolgáltatók részére a pénz pontosan elosztva, megfelelő emberek ennek kezelésére felkérve. Végrendelet az önkormányzat jegyzőjénél leadva. Adományok az egyházközségnek, külön karitász célra, szakmai szervezeteknek.

Az utolsó szakaszon már egyedül ment. Mindig töprengtünk rajta, hogy hogyan lenne jobb? Itthon ápoljuk, vagy kórházban legyen? Az utóbbi lehetőség biztosítása érdekében felkértük egykori osztályának főorvosát, hogy fogadja, ha sor kerül rá. Végül olyan helyzet állt elő, hogy be kellett küldeni. Egyik segítőtje kísérte be. Így fogalmazott: „*Jucinak a kórházban királynői fogadtatása volt*”. Jóllehet, már 20 éve nem dolgozott ott,

mégis mindenki megismerte! A mostani főorvosok kezdők lehetnek, mikor Júliával együtt dolgoztak. Leírhatatlan szeretettel fogadták, kísérték.

Az utolsó napok nem voltak fennköltek: a haldoklás igazi útja, önkívületben, amiben a fájdalom az egyetlen érezhető valóság. De Júlia bátran haladt előre – hisz „*sok bűn van a világon*”.

A Mennyei Atya aztán véget vetett a szenvedésnek – és most már biztosan az ő jobbán van Júliánk. De nem távol tőlünk, hanem velünk. Most már ott imádkozik értünk és mindenkiért

De a Fehérhegy nagyon üres nélküle!

DR. RENDESSY ANNAMÁRIA

Magyar Gyuláné: *A mennyei kenyérről*

Ismétlődik az örök vacsora,
asztalnál Ő, az én Mesterem áll,
kenyér kezében, kehelyben bora,
mielőtt jönne a földi halál.

„Neked adom nézd, az én testemet,
holnap nem mozdul eremben a vér,
szeretlek, és megmentem lelkedet,
legyen tiéd, ez a megtört kenyér!
Piros borra lényegül a vérem,
majd tebenned válik vérré ez a bor,
Isten vagyok, s te embertestvérem
énvelem ujjongsz majd valamikor.
Ismétlődik az emmausi este,
piciny ostyává válik a kenyér,
meg ne haljál, attól óv a testem,
s örök szövetség közöttünk, a vér! „

Házás Hétfége Kismaroson

Többen bizonyára emlékeztek rá, hogy egy évvel ezelőtt több szentmisén hirdettük a Házás Hétfégén történt részvételünk tapasztalatait és invitáltuk minden, legalább 5 éve házastestvérünket, hogy vegyenek részt a Hétfége kalandjában. Hosszas szervezési időszak alatt végül hét házaspár vállalkozott arra, hogy egy októberi hétfévét rászánva dolgozzanak kettejük kapcsolatán, mélyítsék, jobbá tegyék azt. Hogy milyen is volt a Kismaroson, a Nővérek monostorában együtt töltött idő, arról ők így írnak:

"Remek hétfége volt! Sikerült újra átélnünk azokat a csodálatos és magával ragadó érzelmeket, amiket annak idején kapcsolatunk elején éreztünk. Leporoltuk a megszokásoktól és napi rutintól elszürkült létet, és egy remek eszközt kaptunk arra, hogy nap mint nap tovább polírozzuk, tovább fényesítsük a kapcsolatunkat jelképező gyémántot. Mindenkinek nagy szeretettel ajánljuk!"

"A kismarosi hétfége újabb szervizállomása lett házasságunknak. Ahogy az autónkat is évente elvisszük olajcserére, a kopóalkatrészek cseréjére, nekünk is időről időre szükségünk van egy nagyobb átvilágításra. A szerviz team csodálatosan elkényeztette „hengereinket”, a háttérben pedig folyamatosan imádkoztak értünk!"

"Nehézkesen fogadtuk el igazán a meghívást a hétfégre, de nagyon örülünk, és boldogok vagyunk, hogy megtettük. Mélyen megérintett mindkettőnket az előadók hiteles, őszinte, teljes boldogságban, harmóniában megélt házassága. Ritkán találkoztunk eddig ennyire hittel és szeretettel teli házaspárokkal, akik tapasztalataikat mások számára is mélyen átélhető és megérthető módon

átadva sokaknak segítenek abban is, hogy közös életük boldogabb és harmonikusabb legyen.

Hálásak vagyunk, hogy Isten a Házás Hétfége felé terelgetett minket.

Jó volt látni a társainkon is a változást, amit a hétfége adott nekik. Jó volt látni, hogy több házaspár újra egymásra talált, szakadékokra épültek hidak, illetve olyan utakat találtak, amik eddig ismeretlenek voltak mindkettőjük számára.

Várjuk a következő találkozást, mert bár a Házás Hétfége alapvető célja a párok szerelmének megújítása, mégis jó lesz újra találkozni a Kismaroson megismert párokkal."

Nagyon hálásak vagyunk ennek a hét házaspárnak, hiszen példájuk és a Hétfége utáni személyes találkozások sugárzó öröme ránk is rendkívül inspirálóan hatott. Az ő újra felfedezett boldogságuk a mi házasságunkat is újabb szintre emelte. Mindannyian hálásak vagyunk továbbá a Hétféget szervező házaspároknak, akik idejüket arra áldozták, hogy mások életének, kapcsolatának jobbítását lehetővé tegyék. Hálatelt szívvel gondolunk azokra a házaspárookra is, akik régebbi "hétfégésekként" kisebb-nagyobb figyelmességekkel halmozták el a résztvevő párokat. Köszönjük mindannyiuknak!

Minden résztvevő házaspár nevében szeretettel invitálunk minden kedves házasságban élő testvérünket a következő Házás Hétfégre, amely várhatóan 2014 őszén lesz. Bár most jobbra fiatalok jelentkeztek, a Hétfége lehetősége nyitva áll minden korosztály számára – ahogy azt a www.hazashetvege.hu honlapon olvasható tanúságtételek is illusztrálják. Kérdésekkel és jelentkezésekkel keressetek bátran minket vagy bármelyik, már Házás Hétfégén részt vett házaspárt.

HEININGER IVETT ÉS KOVÁCS BARNA

BARNA@KOVACS.PM

70/200-2864 (BARNA)

„Aki keres, azt megtalálják”

Házasság Hete Nagymaroson, '14.

Angliából indult el az a kezdeményezés, mely Valentin-nap környékén minden évben egy hétig a házasság fontosságára irányítja az emberek figyelmét. Magyarországon a programot a Magyar Evangéliumi Szövetség és a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa honosította meg 2008-ban. A felállt szervezőbizottság látása szerint a házasság Isten csodálatos ajándéka és gondoskodása az ember számára (www.hazassaghete.hu). Évek óta Nagymaroson is tölthetünk, tanulhatunk a házasságunkról. 2014-ben február 10. és 15. között a mi házas-közösségünk kapta feladatául, hogy tartalmassá tegye ezt a hetet.

Kedd estére egy házaspárt hívtunk, Gorove Lászlót és Krisztát. Ők a Családok Jézusban Közösség alapítói, közösségi programjaik jegyeseknek, házasoknak, családoknak szólnak (www.par-beszed.hu). Többéves házasság és 5 gyermek után szívesen osztják meg tapasztalataikat alkalmaikon, ezzel segítve a házasulandók, házások mindennapjait. A téma, amit ezen az estén boncolgattunk: „Holtomiglan, holtodiglan, amíg a gyerekek el nem választanak egymástól...” Mindannyian megnyugodhattunk, hogy a hétköznapi küzdelmeinkben nem vagyunk egyedül, és furfangos ötleteket is kaptunk, hogyan őrizzük meg házasságunk tüzeit, és „honnan szerezzük hozzá a tüzelőt”. Nagy örömrre tele volt a napközi nagyterme, sokan hallhattuk élőben a 7 stratégiát, ami a kapcsolataink működését segíti:

1. Legyetek folyamatos kapcsolatban!
2. Legyen rendszeres közös programotok!
3. Nevessetek és játsszatok együtt!
4. Érintsetek meg egymást gyakran!
5. Menjetek kettesben szabadságra!
6. Ismerjétek meg egymás világát!
7. Te tudod, hogy mi a jó!

Szerda este dr. Papp Miklós görög katolikus atya volt a vendégünk, aki a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola tanszékvezetője. Előadásának címe, a Házasság életstílus. Egyik legfontosabb gondolata talán ez: „A jó szándék kevés – okos életvezetés is kell!” Ami pedig munkával jár. Krisztus szeretete noszogat minket, hogy hétköznapi imáinkban nyitott füllel és lélekkel legyünk felé. Ő az, aki segít rátalálni, hol a mi helyünk a világban, hogyan tudunk jól jelen lenni nap, mint nap az Isten előtt, Istennel és a párunkkal kötött szövetségünkben. A jó házasság fejben dől el, a gondolatvilágunktól függ. Ha tele vagyunk pozitív gondolatokkal, akkor a házasság is ilyen lesz. (youtube: A házasság életstílus dr. Papp Miklós)

Azt gondoljuk, aki jelen volt, érezte a megtartó erőt, és megnyugodott, hogy sosem késő a hibáinkon változtatni, segítségül hívni hozzá a Mindenhatót. Izgultunk, vajon az iskola összenyitható terme megtelik-e, de nagy örömeinkre nagyon sokan eljöttek.

Szombat este igen sokan eljöttek a templomba. A misén sor került a házassági fogadalom megújítására, amely nagyon meghatározó volt, és könnyes tekinteteket csalt a házaspárok arcára. Közösségünk tagjai is közreműködtek a mi-

sén olvasmányok, könyörgések felolvasásával, mindeközben gyönyörű dallamok tették még szebbé és bensőségebbé az együttlétet. A szentmise végén István atya szívhez szóló szavakkal megáldotta a házaspárokat.

A „gyertyafényes vacsorán” folytatódott az este. 18 házaspárt láttunk vendégül. Nagyon finom vacsorával és egy kvíz játékkal kedveskedett közösségünk nekik. Kellemes hangulatban, jó kedvvel, sok nevetéssel telt el az este.

Reméljük, ezzel a héttel közösségünk hozzájárulhatott a résztvevők lelki feltöltődéséhez, megújulásához! Köszönjük, hogy eljöttetek!

ÖKUMENIKUS HÁZAS KÖZÖSSÉG

Ima a családjáért

• *Mennyei Atyánk, hálatelt szívvel köszönjük neked, hogy családban élhetünk. Köszönjük a házasság szentességét, házastársainkat és gyermekeinket. Kérünk, légy mindig otthonaink védelmezője és támasza, hogy neked tetszően élhessük mindennapjainkat.*

• *Urunk, kérünk, ültess el minél több fiatal szívébe a család iránti vágyat és elköteleződést, hogy majdan ők is – a te igéid alapjaira építve – vállaljanak szerepet teremtő szolgálatodban.*

• *Istenünk, fogadd el imáinkat mindazokért, akik a magány és az egyedüllét terheivel küszködnek. Kérünk, tedd számukra elviselhetővé a napi gondokat, adj nekik célt és útvonalat, melyen haladva fölismerhetnek téged.*

• *Azokért könyörgünk, kiknek házastársi elköteleződésük megrekedt, közönybe fulladt, kik már nem tudnak egymásnak tett esküjükhöz hűek lenni. Kérjük Urunk, ne hagyd magukra őket, Szentlelked ereje és vigasza legyen velük kísértéseikben.*

• *Imáinkban idős, megfáradt testvéreinkre is gondolkodunk, kik földi pályafutásuk javát maguk mögött tudva egyre nehezebben vállalják napi feladataikat. Áldd meg, kérünk, áldozatban, hűségben eltöltött házasság éveiket, s adj számukra kitartást és türelmet mindahhoz, amit még szent rendelésed szerint meg kell tenniük. Áldd meg özvegy testvéreinket, kik az elválás fájdalmát hordozzák, adj szívükbe megnyugvást és békét.*

Mindenható Szent Atyánk! Hozzád jöttünk, mert vágyunk arra, hogy Veled lehessünk. Magunkkal hoztuk a családjainkban együtt töltött éveinket: gyermekként, szülőként, nagyszülőként egyaránt. Velünk kapcsolatos terveidet igyekeztünk, s igyekszünk ma is megérteni, megvalósítani, teremtő szándékaid szerint szent akaratodat érvényesíteni. Gyengeségeinket, kudarcainkat, meg nem valósult álmainkat magunkban hordozzuk éppúgy, mint az elégedettséget, az optimizmust.

(A VILÁGHÁLÓRÓL)

„A valóságban a legnagyobb örömet azok élhetik át, akik nem törekednek magukat minden áron bebiztosítani, hanem ennél sokkal fájdalmasabb küldetésstudatuk van, másoknak életet adni.” (Böjte Csaba)

Farsang

„Szeressük ki egymásból a jót!”
(Böjte Csaba testvér)

Jelmezbálunkat idén is sok ember segítette. Köszönettel tartozunk:

- Bergmann Józsefnek (Szepának), aki évek óta rengeteg gyümölcsöt ad különböző rendezvényekre

- Andresz Grétinek és Szilágyi Ginának a tortáért

- A karitásznak a játékok adományozásáért Antal Márti segítségével, aki a belépőjegyek hűséges árusítója

- Kovács Gábornak az ajtónál álló felügyeletért

- Scultéty Baláznak a hangosításért

- Pintér Szilvinek, Szigeti Hajninak, Battyáni Katinkának a gyerekprogramért

- Rothbauer Emi néninek, Burgermeister Erzsi néninek és Pötyi néninek a zsűritagságért

- A tombola ajándékok adományozóinak

- A művelődési ház dolgozóinak

Veled, Uram!

Elmélkedés a kereszt útján

Most már végképp eldőlt. Nem értenek meg, nem fogadnak el, nem kellesz nekik. Bujdosásod véget ér. Az olajfák sötétjében, az éjszaka árnyai közt tör rád a félelem. Magadra maradtál. Mindvégig veled voltam, ott ültem a tömegben és hallgattalak. Éreztem tanításod átütő erejét, mely túlmutatott korlátainkon, és távlatot adott, mégsem értettelek. Most, a Getszemáni-kertben látom félelmedet, végigsuhan rajtam a kétség, talán volna más megoldás, mint vállalni a szenvedést, a kiszolgáltatottságot, a megaláztatást. Hallom imádat, látom a vércseppeket arcodon, egyetlen biztos pont az Atya iránti engedelmséged. Megrendülten állok melletted, tépelődésem, elesettségem egyé válik veled, hangtalanul kísérek tovább az úton. Megkötöznek, bűnősként vonszolnak, köréd gyűlik a söpredék, a tied magadra hagytak. Morajlik a tömeg, semmire sem emlékeznek abból, amit tanítottál nekik, gyűlölnék, körülöttem mindenki Barabást kiált. Emberek, hát senki nincs itt azok közül, akit meggyógyított?

Mit sem tudnak rólad. Tetted az engedelmség útja, kereszt a válladon, tested kín és fájdalom. Vonszolod magad, elesel, felállsz, újabb lépések, újabb tántorgás, majd földre roskadsz, arcod ismét a porban. Veronika kendőjében az izzadt vércseppek nyomán előviláglik az együttérző asszony s a Mester testbeszéde, elfogadod ezt a gesztust, s megajándékozod őt arcod lenyomatával. Aztán a síró asszonyok hada. Közéjük sodródok. Melletted haladok, érzem a korbácsütéseket, sírok az asszonyokkal, viszonzásul találkozik tekintetünk. Értem vállalt út, nekem jelzett irány, miattam élt szenvedés. A rabszolga alázata. Az Atya beteljesült szeretete, Új Szövetség Isten és ember között. Ezzel az úttal jutottam üdvösséghez, ez hozott számomra megbocsátást. Te-kinteted mindenhová elkísér.

Veled tartok, én Uram, én Üdvözítőm, bármily gyalázatos, ami veled történik. Megfosztanak ruháidtól, ütik a szegeket, hallom a kalapács hangját. Magányod leírhatatlan. Mellkasod zihál, küzdelem minden levegővétel, vállaidon az emberiség vétkei. Kereszted körül alig lézeng néhány ember. Képtelen vagyok felfogni mindazt, ami történik. A jövődölések háttérbe szorulnak, értelmem megbukott, félek a szenvedéstől. Még néhány sóhaj, és haláltusád véget ér. Beteljesedett mindaz, amit Szent Atyánk akaratából tenned kellett. Az égboltról sűrű sötétség árad szét, iszonyú villámlás és szélvihar kerekedik, majd vastag csönd borít be mindent.

Fáj a tértelenségem, a tehetetlen düh. Csalódott vagyok. Nem ezt ígérted, nem így képzeltem az elválásunkat. Én csak egy ember vagyok, ne haragudj, tévován követtelek mindvégig, sejteni véltem tanításod mögött az irányt, amerre vinni akartál, s most magamra maradt, szürke és ostoba valómba roskadtan nézlek a kereszten. Egyedül vagyok. Mária kijózanító sikolya ráz fel. Megérkezünk egy barlanghoz, ide fektetnek, s én meghúzódok az árnyas sötétben. Valamiképp úgy érzem, nem hagyhatlak magadra. Ketten maradunk, sokáig csend van köztünk, majd megindulnak gondolataim. Kitor belőlem a keserűség, az elnyelt csalódottság, az üszkös magány. Hol lehetsz? Mi történik most veled? Ennyi volt egész földi pályafutásod? Mi volt az értelme? Kételyeim egyre lejjebb húznak. Magad mellé édesgetted, tanításoddal új távlatokat rajzoltál elém, s most itt hagyta, ebben az átkozott, sűrű magányban. Aki téged megismer, s neked szívét tárja, többé nem menekülhet előled. Lehet szabad akaratból melékutakat járni, de aki tőled indul, hozzád is tér vissza. Nem,

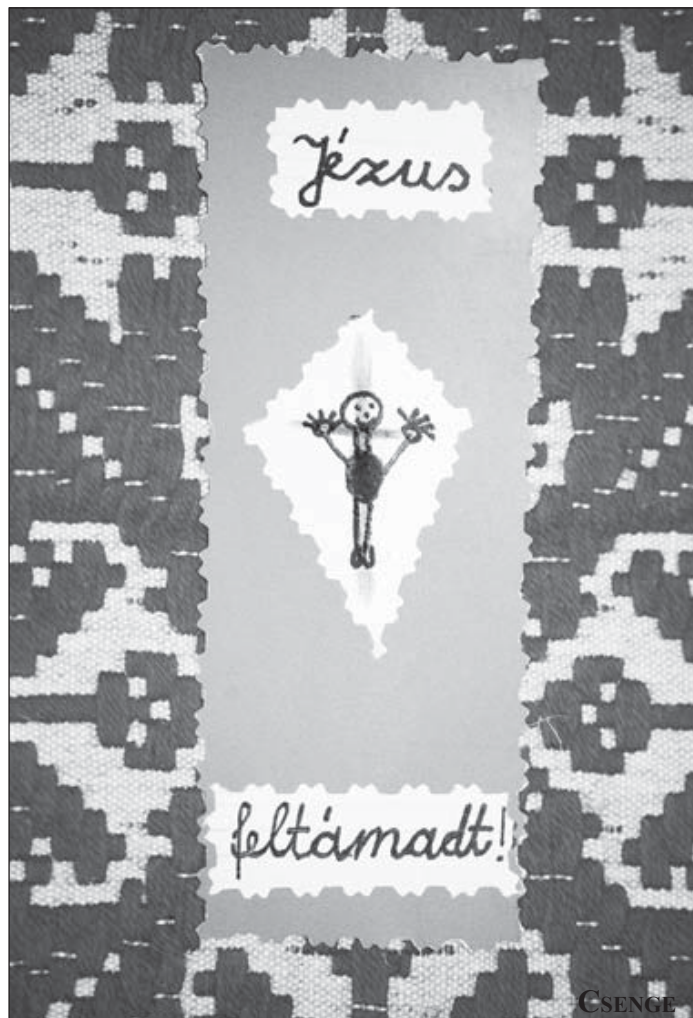
ezt nem teheted! Minden lépésed, cselekedeted, a szavakon túli világ, amit élénk tártál, ellentmond ennek az állapotnak. Gondolataim lassan elfáradnak, értelmem kimerül, valami benső készítés mégis azt súgja, hogy maradjak, hogy bízzak, hogy várjak. Órák telnek így, megszűnök önmagam számára létezni, meghalt a külvilág is, csak várok. S te, Mennyei Atyám, miként vagy jelen ebben a földi létben, ezekben az órákban? Adtál és elveszel?

Tomboló vad lázadásom csitulni kezd, szomjam utánad csillapíthatatlan, mégsem merek tovább követelőzni. Lassan letisztul bennem minden. Itt és most, értem történet minden. A várakozás immár beteljesedik. A szavak értelmetlenné válnak, a gondolatok szűk dimenzióját felváltja egy már-már valószerűtlen hitt természetesség, ami bekövetkezik. Igen. Ahogy a mezők virágzása, az évszakok váltakozása, a fény és sötét játéka, oly természetességgel mozdulsz, lefedted magadról a lepleket, fény támad körülöttem, vakít a közelséged, s én bambán elmosolyodom. Hogyan is hihetem, hogy elveszíthetlek? Szívemnek Ura, lelkem otthona, én egyetlen Hű Társam a mindennapokban, segíts megértenem és elfogadnom, hogy vársz rám, értem születél, miattam szenvedtél, nekem támadsz föl.

Taníts minket hinni, jó Jézus, megélni, amit közénk hoztál, hogy ne veszítsük el esélyünket a veled való örök lét-hez. Maradj velünk, feltámadt Úr, Te, aki szívünk felett uralkodsz, hordozd életünket, s vezess minket Teremtő Atyánkhoz! Veled minden megváltozott itt a földön, akár befogadnak, akár elutasítanak az emberek.

„Só, kovász, mustármag és gyertyafény”: ez a mi küldetésünk, drága jó testvérek, haladjunk együtt az úton feltámadt Krisztusunkkal!

MARGITHÁZI ENIKŐ

Minden második magyar eutanázia párti???

Egy népszavazási kezdeményezés motiváltsága, egy felmérés értelmezésének manipuláltsága szembesít és figyelmeztet, hogy a halál és pusztulás kultúráját szellemi mérges gázokkal is lehet terjeszteni. Megrendített, hogy ezt a Magyar Nemzet augusztus 23-i Látó-Tér oldala terjeszti.

Szellemi mérgezés, emberiség, magyarság elleni büntett, ha egy statisztikai felmérés eredményét arra használja valaki, hogy népszavazás döntsön, majd később rendelet és törvény a sérült, a szenvedő élet értékességéről vagy értéktelenségéről, s hadd nevezem nevén: a gyilkosságról.

De hiszen ezek adatok! Ez a realitás, mondhatja valaki. Igen, ez egy jelenségnek a manipulált magyarázata. Talán nem veszi észre a statisztika értelmezője, hogy az idősebbek, a sérülteként élők, akiknek életében már több a szenvedés, baj és betegség, nem azt kívánják, hogy megöljék őket? Nem az úgynevezett kegyes halált, hanem a társadalom, a család, a barátok, támogató, elfogadó magatartását várják? Képmutató az a társadalom, mely látványosan akadálymentesíti a közlekedést, de közben meg akar szabadulni azoktól az embertestvéreitől, akik csak segítséggel tudják venni a mindennapok akadályait. Képmutató magatartás, hogy likvidálni akarjuk a szerintünk már nem emberhez méltó, szenvedő életet. Aminek a látványát mi nem tudjuk, nem akarjuk elviselni, s melyre nem akarjuk pocskolni jóléti erőforrásainkat.

Mintha manapság csak akkor szólalnának meg a pszichológia szakemberei, vagy akkor kapnának szólásjogot, ha az élet-, az ember-, a családeellenes trendek árthatatlanságát bizonyíthatnák. Milyen manipulatívnak, konzervatívnek, maradinak címkézni azokat, akik védik az életet a természetes fogantatótól a természetes halálig? Hogyan lehetséges, hogy évek óta tv, rádió „megható” történeteket közöl – a „mégis kinek az élete” stílusában a halálhoz való jogról? S nem híryanag vagy csak elvéve az, amikor a valódi szeretet őrzi meg a beteg ember, az idős ember személyi méltóságát.

38 évet dolgoztam kórházban, betegek mellett, tapasztalatból és meggyőződésből állítom, hogy a beteg, az idős ember számára fontos az a biztonság, hogy engem itt gyógyítani akarnak és nem meggyilkolni. Már évekkkel ezelőtt egy belgiumi utam során szembesültem azzal, hogy ott az emberek többsége nem pusztán olyan kártyát hord magánál, ami a vércsoportját adja tudtul, baleset esetére, hanem egy rendelkezést is, hogy őt katolikus kórházba vigyék, ha az utcán rosszul lesz, s ennek oka, hogy nem akarja magát kegyes halállal meggyilkoltatni.

Kinek az érdeke állandóan újramelegíteni a túlnépesedési pánikot - és nem a javak igazságos elosztására szólítani fel az egyeseket és a társadalmat? Nagybetűs hírként közölni a korrupciós ügyeket,

és nem gondolni végig, mi a következménye, ha emberi, gazdasági, társadalmi „haszon” valakinek a halála? Ha valaki már materialista értelemben nem „emberi erőforrás”, akkor le kell selejtezni?

Kinek az érdeke a megfogant élet elpusztítása, manipulálása, a lombikbébi program, a szelektív abortuszhoz való jog, lassanként már nem csak a gyermek neve, hanem szemének színe szerint is?

Kinek az érdeke azt sugallni, hogy az intelligensebb, a képzetesebb ember eutanázia párti, csak a maradi és kevésbé iskolázott ellenzi azt? Kinek az érdeke úgy állítani be a dolgokat, mint ha a fejlett, haladó Nyugaton ez jól lenne szabályozva, és nem az életellenesség gátszakadása következett volna be? Kinek az érdeke, hogy dönthessen életről-halálról, háborúról és fegyveres beavatkozásokról?

Kinek az érdeke, hogy az a tapasztalat, tudás, élet- és világszemlélet, ami első látásra nem hasznos, de amely a betegséget, szenvedést is, mint az életjelenséget fogja fel, tűnjön el a palettáról?

Kinek az érdeke, hogy arra nevelje a befolyásolható tömeget, hogy az állatot többre értékelje, jobban óvja, tisztelje, mint szenvedő embertársát?

Ki az, aki önző és buta naivsággal nem gondol a közmondásra: Ma nekem, holnap neked!!!

Vajon nem arra lenne szüksége előregedő és megfogyatkozó népességünknek, hogy minden áron és módon az élet tiszteletére neveljük magunkat és egymást? Hogy azt tanuljuk meg egymástól, hogyan lehet valaki békés és boldog minden élethelyzetben?

Vajon nem arra lenne szükségünk, hogy a média az élet szolgálatába álljon, és ne az erőszakot, brutalitást, gyilkosságokat mutassa, s hogy ne a tv és az internetjátékok képezzék ki gyilkolásra és bosszúra a fiatalokat?

Kellenek a példaképek, hírt kell adni a mindennapok jóságáról, szépségéről, hűségéről. S akkor talán fel tudnánk fedezni azt is, hogy értelme van az élet küzdelmeinek, a sebzett, szenvedő életnek is. Igen, mindegyikünk boldog akar lenni, de ehhez szükséges, hogy elfogadjuk és megéljük, minden élet ajándék és gazdagság, és igen, életem, életünk értelme, hogy tudjuk, örök életünk van, Krisztusban, aki maga az élet útja és igazsága, boldogsága.

Tizenkét év óta rákos vagyok, áttéteim vannak. De hálás vagyok minden napért és percért, amit élhetek, és azért is, hogy tanulgatom méltósággal átölelni a szenvedést. Igen, ehhez szükségem van a testvéreim, a környezetem, az orvosaim bátorítására. Köszönöm, hogy ők értékesnek tartják az életemet, fontosnak a tapasztalatomat, segítségemre vannak a mindennapokban. Emberek.

SZTRILICH ÁGNES SSS SZOCIÁLIS TESTVÉR

Közéleti sarok

Vélemények és válaszok – választások után

Az újság megjelenésekor már túl leszünk az országgyűlési választáson, a cikk írásakor azonban még javában dübörög a kampány. Persze lehet „össz nemzeti hiszti” is, ahogy egy újságíró fogalmazott, a templom körül viszont nyomasztóan nagy a csend. Egy-egy ima, mise után félszegen megemléltődött ugyan, hogy „házánkért”. Talán csak a taizéi imaóra keretében hallottunk olyan szép és tartalmas gondolatokat, szempontokat – a meditatív imába illeszkedve –, amik használhatóak egy választáson. Vajon mi ennek az oka? A választás nem tartozik a vallási témák közé? Vagy mindenkinek magánügye – érzelmei és több-kevesebb tájékozottsága alapján? Talán a politikához kapcsolódó, túlhaladottnak vélt zsigeri félelmek kaptak lábra lelkünkben? Vagy újak: a véleménykülönbségektől félünk? Attól, hogy nem vagyunk képesek az egymást tisztelő, irracionális indulatok nélküli, értelmes és közös pontokat kereső vitára? Végül is bármelyik és mindegyik lehet egy, a diktatúra évtizedeit, majd gyors és megrendítő változásokat átélő országban.

„Az egyház ne politizáljon!” – halljuk gyakran. E vélekedésen érdemes elgondolkodnunk. A különböző társadalmak nagyon kettősen állnak az egyházhoz. Ne politizáljon, ne szóljon bele a világ dolgaiba! Viszont ha valami nagy tragédia történik, azonnal számon kérik, hogy miért nem akadályozta meg? Ez történt XII. Pius-szal, a háborús pápával. A történeti bizonyítékok ellenére szinte egy fekete legenda szövődött köréje, ami szerint a pápa „csendes asszisztált a hitleri népirányításnak”. Egy másik kettősség: elvárják az egyháztól, hogy ápolja, gyámolítsa a társadalom veszteségeit, de felháborodnak, ha a megelőzést szolgáló politikai döntésekben véleményt akar nyilvánítani. Az egyház azonban Istennek tartozik felelősséggel, és inkább kell tetszenie Istennek, mint az embereknek. Nem hallgathat, ha igazságtalanságot, embertelenséget tapasztal. De nemcsak hangos, „nagy prófétai” szóval. Diplomáciai testületet tart fenn kiképzett emberekből, és a napi politika fáradtságos és aprólékos munkájában is részt vesz a világszervezetekben és az egyes országokban. Az egyház tehát szabad. Egyetlen dolog, amit nem tehet meg: azt, hogy elhagyja az egyedül Isten iránti engedelmességet, és alattvalójává válik bármilyen más földi hatalomnak.

De az egyház – pl. egy nemzeti egyház – hogyan szólhat bele a politikába? Politikai versengés, gyilkos nyilatkozatháborúkkal. Ki lehetne más, aki az igazságosság és az irgalom szempontját képviselje, mint az egyház? És egyetlen ellensége van: az elvek nélküli politika. Az erkölcsi szempontok mellett ott van 2000 év történelmi tapasztalata. Mindenféle politikai formációval és stílussal volt dolga már az egyháznak. Sőt, némelyik erényeiben és bűneiben maga is részes volt. Ez feljogosítja, hogy állást is foglaljon, és bizonyos mértékig tájékoztassa híveit a helyzet erkölcsi és gyakorlati szempontjairól. Persze tudjuk – amit néha a politika szereplői nem –, hogy a mennyország nem evilági kategória. NINCS FÖLDI PARADICSOM és tökéletes NAGY VEZÉR. Az induló szereplők közt mégis óriási a különbség: erkölcs, rátermettség, felkészültség! Helyes, ha az egyház észreveszi, mérlegeli, és a híveit tájékoztatja! A történelem azt is segít meglátni, hogy melyik az az erő, amivel rosszak az egyház tapasztalatai – nem saját maga, hanem a közjó szempontjából –, amit így híveinek sem ajánlhat.

Am egyház és politika viszonya lényegesen összetettebb, hisz eddig az egyházi vezetőkéről beszéltünk. Hogy a laikus híveknek milyen szerepe van a társadalmi életben, a zsinati dokumentumok és pápai megnyilatkozások elemzésével a legközelebbi Közéleti Sarokban ismertetjük.

DR. RENDESSY ANNAMÁRIA

Rózsafüzér – máshogy

Sokak szemében a rózsafüzér egy személytelen „imamalom”, amit sebesen, folyamatosan kell mormolni. Még most is megbotránkoztató emlékem, hogy nagymamám és barátnői a szentmise alatt végig rózsafüzért mondtak, s néha fölháborodtak, hogy a pap olyan gyorsan misézett, hogy ők még nem tudták befejezni a rózsafüzért / latin csendes mise/.

Már évek óta Nagymaroson tagja vagyok a Rózsafüzér Társulatnak, és ez valami csendes, egyéni feladat számomra. Éppen egy éve indult a Rózsafüzér Engesztelő Mozgalom. Minden hónap első és harmadik péntekjén a hívek egyórára közös áhítaton vesznek részt, Molnár Szabolcs kezdeményezésére. A legutóbbin én is részt vettem, most először.

Jó 20-25-en jelentünk meg, jobbára nők, de többen férfiak is, és minden korosztályból. Szabolcs köszöntötte a megjelent hívőket. Beszélt a külön célokról: Magyarország lelki megújulásáról, megmeneküléséről. Aztán sokan említették az éppen súlyos beteg, vagy testi-lelki bajokkal küzdő testvéreket, a friss halottakat. Majd kezdtük az egyórára áhítatot.

Először a rózsafüzért imádkoztuk a fájdalmas titkokkal. Aztán a Jézus Szíve litániát mondtuk el. Imádkoztunk a Szeretláng kegyelméért, köszöntöttük a mindvégig jelenlevő Oltáriszentséget. Ezután a Szent Szűz Szeplőtelen Szívéhez a szeretláng litániát mondtuk el. Végül XIII. Leó pápa Szent Mihályhoz intézett imájával zártuk az áhítatot.

Nagyon megrendített az esemény. Lehet így is imádkozni a rózsafüzért! Hálás köszönet minden lelkes résztvevő hívőnek, Szabolcsnak – és a hívó Szentléleknek és a Szűzanyának. Legyen ez az áhítatforma egyházközségünk lelki megújulásának egyik erős motorja, formája.

Dicsőség mindenért az Úrnak!

HORTOVÁNYI JENŐ

Bibliaóra

A Lelkes közösség minden csütörtökön 8-10-ig tartja összejöveteleit. Egymás "ébredéséért", a mi Urunk Jézus Krisztus evangéliumának mélyebb megéléséért.

Alkalmainkon egy félórás szentségimádással helyezkedünk az Atya figyelő tekintetébe a templomban, majd tanítással, esetleg tanúságtétellel folytatjuk a napközi egyik termében.

Végül a Lélek által kapott tapasztalásainkat, érzéseinket osztjuk meg egymással a hátralévő időben. Ennek a gyarapodásnak eleme a Bibliaóra is, melyet István atya kezdett,

Márk evangéliumának fejezetenként haladó tanításával. Az evangélium tanulmányozása és a mindennapjainkra kifejtett hatása olyannyira magával ragadta a közösséget, hogy mostanra minden második csütörtökünk egy újabb evangéliumi fejezettel telik.

Sajnos István atya már nem tud minden alkalommal jelen lenni, hogy szolgálja a közösséget, de az Úr jóakaratóból minden hétre felkészül valaki egy-egy témából.

A bibliaórákra én magam készülök, és a Lélektől kapott örömhírt megosztom a jelenlevőkkel. A döntő hangsúlyt a jelenkorra vonatkozó tanítás és a lelki megélés kapja, de igyekszünk a részek keletkezési körülményeit, háttérét is belevonni a tanításba.

Jelenleg a 11. fejezetnél tartunk (ápr. 3.). Fontos megemlíteni, hogy az alkalmak nem egymásra épülnek, így azokba bárki, bármikor be tud kapcsolódni.

Nagyon sok szeretettel várunk mindenkit, aki szeretné, hogy az életében az evangélium az őt megillető helyen legyen, és ehhez keres társaságot, lehetőséget.

Illetve természetesen várjuk mindazokat is, akiknek a fent említettek meghozták a kedvét, hogy velünk tartsanak az úton, ami a Kezdet és a Vég is számunkra.

LÉGRÁDI DÁVID

Keresztút

I.

Mosakodni hasztalan:
Urad itt áll szótalán.

II.

Élet fáját ölelem:
erős, mint a szerelem.

III.

Kereszt súlya malomkő:
földi ember esendő.

IV.

Szerető szív valahány,
egytől egyig mind anyám.

V.

Gyöngé karral gyámolíts,
igaz szívvel felüdíts.

VI.

Vérben ázott arcomat
jegykendőül elfogadd.

VII.

Másodízben bukom el.
Terhem elnyom s fölemel.

VIII.

Élő fába fejsze vág,
mit remél a száraz ág?

IX.

Hegytetőn, hol nincsen út
elnyúlt testem ingyen út.

X.

Mért csupán az ingem kell?
Ölts magadra engem fel.

XI.

Vasszögekkel veretem.
Aki gyűlöl, szeretem.

XII.

Föld is, ég is elhagyott,
két lator közt lankadok.

XIII.

Megfeszített Istened
szép szelíden ölbe vedd.

XIV.

Földbe tér a búzaszem:
kicsírázik csendesén.

(Szedő Dénes OFM)

Ébredés

Váratlanul ért, amit az elmúlt hónapokban tapasztaltunk. Egyre többen érzik át, hogy hitünk megélésének elengedhetetlen része a szolgáló szeretet, hogy érzékenyebbek legyünk, és elkötelezzük magunkat az inséget szenvedők iránt.

Egészen biztos, hogy a Szentlélek műve, hívása ez: ébredés! A meghívás azonban nem egyeseknek szól, hanem egész egyházközségünknek! Egyikünk-másikunk talán előbb érzékeli, de biztosan mindnyájunk ajándéka! Ajándéknak nevezem, mert sokévi karitás munká után – karitásos társaimmal együtt – vallom, hogy miközben segíteni próbálunk, és úgy tűnik, hogy adunk – mi sokkal, sokkal többet kapunk, több öröm költözik az életünkbe!

Szeretném ezt a hívást fölerősíteni és aprópénzre váltani!

Általában azért nem merünk a rászoruló mellé állni, mert átérezzük tehetetlenségünket. Inkább elfordítjuk a fejünk, és szégyenkezve odébb állunk. Ha létrejönne körünkben a közös segíteni akarás és együttműködési készség, sokkal bátrabbak lehetnénk! Hisz egy-egy rászoruló problémáját nem egy személyben kell megoldani! Igazából csak kapcsolatban kell lennünk a rászorulóval és a segíteni kész közösséggel. Közvetítenünk csak a rászoruló problémáját kell, és aztán visszacsatolnunk a közösség által nyújtott segítséget. Ez pedig szegény helyett örömet okoz!

Még egy fontos gondolat: a „rászorulók” nem olyan valakik, akikre ujjal lehet mutogatni! Bármelyik pillanatban bármelyikünk rászorulóvá válhat: leéghet, elúszhat a háza, betegség, haláleset béníthatja az életét. Ha segítőkészen összekapaszkodunk, ez mindnyájunk számára nagyobb biztonságot ad.

Az, hogy többen szívében felébredt az inséget látók iránti segítő szeretet, eddigi karitatív gyakorlatunkat is megváltoztatja. Bár menet közben tovább változhat, más módon kell működünk:

1. Van a karitás csoport (középkorú és annál idősebb nőkből), akik végzik a dolgukat, mint eddig, saját képességeik és lehetőségeik szerint.

2. Az ébredés nagy jele a Szent Rókus Akciócsoport létrejötte, fiatal férfiakból és fiaikból, akiket Dániel Kolos fog össze. Ők néhány napi csapatmunkával átrendítették egy család elakadt építkezését a holtpontra. Korlátot készítettek a Hegy utcai lépcsőre. A ház körüli férfimunkákkal folyamatosan segítenek egy fiatal anyukát, aki egyedül neveli a gyerekeit. Jelenleg egy szegény családnak építenek fürdőszobát. Létezik egy Szent Rókus levelezőlista is, ahol a szervezés folyik, ide fel lehet iratkozni.

3. Szükség lenne a „karitás segítők” körére is. Itt bárki felajánlhatja a maga segítő képességét, amit szükség esetén igénybe lehet venni. EZT TARTOM A LEGSZÉLESEBB ALAPNAK! Mindenki ért valamihez, amit néhány órában, alkalmilag fel tud ajánlani. A nagybőjtben kiosztott (a templomban most is megtalálható) felajánló íveken kezdtünk eze-

ket összegyűjteni. A csibekeltetéstől a gyermek korrepetálásig át a beteg-kisérésig, süteménysütésig és kőművesmunkáig bármi hasznos lehet! Pl. az akciócsoportosok számára levest főzni, valamit innen-oda szállítani, stb. És a „A cipzárháború” is bizonyára népszerű lenne! Idősebb asszonyok kéthetente jönnének össze 1-2 órára, és beszélgetés közben megstoppolnának néhány zoknit, megjavítanának kilyukadt gyermeknadrágot. De ha valaki a kertészethez ért, taníthatna másokat konyhakertje művelésre. Végtelen a lehetőség!

4. Sok mindenhez azonban pénzre van szükség. Nagyon fontos lenne egy karitás támogató kör, akik rendszeres összeggel járulnak hozzá a munkához. Ebben a tekintetben NINCS ALSÓ HATÁR sem! 10 ember havi 100 forintja már 1000!

Mire is kell a pénz?

- már működik egy kríziskeret, amit a Családsegítőbe helyeztünk ki. Ez a váratlan nagy összegű kiadásokra van – jelenleg épp kicsit megfogyatkozva – elsősorban a közműtartozás rendezésére. Ami ugyanis tud veszélyes lavinákat elindítani egy-egy szegényebb család életében. Az alapot a szociális munkások kezelik, gondoskodva arról, hogy idővel részletekben vissza is kerüljön az összeg.

- ha lenne rendszeresen a támogatásokból befolyó összeg, egy-egy hitelkárosult családot is lehetne támogatni.

- az Akciócsoport munkáihoz is szükséges az anyagköltség

- lehetne egy gondosan őrzött katasztrófaalap is – jól megindokolt esetekre

- a kisebb, napi felhasználású karitás kiadásoknak már megvan a szokásos forrása.

5. Végezetül nincs jó karitás munka az ima segítségével! Az imádkozók a háttérben dolgoznak egy-egy szándék, cselekedet vagy terv sikerén! Hogy az egyetértő kérés, a dicsőítés és a hálaadás mindnyájunk szívét kitágítsa közös ügyeinkre.

Ha megkérdeznének, mi lenne a sok feladat körül a legelső: akkor én a hátrányos helyzetű családok gyermekeit említem. Anyagi támogatással, valódi vagy jelképes kereszt-szülőséggel, korrepetálással, szabadidős és nyári programok szervezésével, kollégiumi költségek biztosításával lehetne segíteni. Új esélyhez juttatni őket, hogy megszakadhasson családjuk tragikus története!

DR. RENDESSY ANNAMÁRIA

A SZENT RÓKUS KARITÁSZ CSOPORT VEZETŐJE

ELÉRHETŐSÉGEK:

Szent Rókus Akciócsoport: danielkolos@gmail.com

Szent Rókus levelezőlista: maroskaritasz@gmail.com

A Szent Rókus karitás számlaszáma:

11784009-20603629

Az rendszeres ígéretek és a felajánlásokat bedobhatjátok a KARITÁSZ perselybe is (egy borítékban), vagy átadhathatók személyesen bármelyik karitás tagnak.

A Szent Rókus karítász 2013. évi elszámolása

Bevételek

áthozat:	0
adomány:	754 000
Szent Erzsébet-napi gyűjtés:	80 000
jótékonysági rendezvény:	420 000
egyéb: internetes kampány	2 500 000
összesen:	3 754 000

Kiadások

segélyezés helyben:	419 000
segítség katasztrófában:	2 000 000
fenntartási költségek: rendezvények	200 000
egyéb: Csaba testvérnek és Kárpátaljának	635 000
összesen:	3 254 000

NAGYPÉNTEK

*Nagypéntek: habos vér
működik a hóhér,
Jézus meghal
bűnösökért...*

*Nagyszombat sugároz
a feltámadáshoz,
selyem-zászlók akadoznak
bimbózó faághoz.
(Nagy László)*

Sportnap az egység jegyében

Március 22-én, szombaton reggel a budapesti *Néri Szent Ferenc iskola* előtt egy autóbusz állt: szülők, gyerekek pakoltak bele tanárnőjük vezetésével sok-sok ajándékot, amelyeket ők gyűjtöttek össze. Ózdra készültek, egy nagyszabású sportnapra, oda készítették az ajándékokat a szegényeknek, elsősorban cigányoknak.

A városban régóta élnek a fokoláre lelkeség tagjai, akik szeretetükkel próbálnak enyhíteni a nagy-nagy különbségeken. Átalluk szerzett tudomást a helyzetről az Olaszországból induló Béke Háló, melynek ez a budapesti iskola egy bázisa.

A nyáron a Fokoláre Mozgalom fiataljainak táborába az ő segítségükkel jutottak el cigány fiatalok, ahol jó kapcsolat alakult ki közöttük. Így azután jött a folytatás: ez a sportnap. Hallottunk az előzményekről, láttuk, milyen csodálatos úgy versenyezni, hogy közben még segítünk is egymásnak. Egy cigány közösség bemutatja néhány táncát: elsőként Jézus szeretetéről, mély tanúságát adva evangéliumi hitüknek. A nap nagy közös táncal, beszélgetéssel fejeződött be.

Az ózdi II. János Pál Katolikus Általános Iskolában 90% a roma gyerekek aránya, sokan végsőkig kilátástalan helyzetekből... Az igazgatónő, Kocska Ágnes megtudta, hogy a családi hittanórák cigány csoportjának lakásokban kell összehúzódnia. Felajánlotta az iskolát, sőt a nevelők is beülnek, és közösen beszélgetnek a hitükről. „Úgy gondolom, ez az itteni a legelőbb közösség. Nemcsak az emberek szemlélete, életmódja formálódik általa, hanem valahová tartozónak is érzik magukat.” A mélyszegénységben élők számára sokféle pályázatot írnak ki, egy-két éves projektekkal. És aztán? „*Elengedik az emberek kezét, és akkor ők, akik felé fordultak, ott maradnak, és nem értik, hogy program szerint foglalkoztak velük, de nem is velük törődtek, hanem egy globális problémával, amiben a kisember elvész. Ezzel szemben a lelki közösség összetartja, továbbviszi őket. Ha vannak is visszaesések, van olyan időszak, amikor nincsen munka, tudják, hogy számíthatnak egymásra, és egymást erősítve tovább tudnak lépni... Amikor a templomban egymás mellett ülünk, és Jézus békéjét kívánjuk egymásnak, akkor már nem válogat a gyerek, hanem bizalommal fordul a másik felé. Ezek a gyerekek felnőttként egymás mellett fognak élni, és közöttük már nem lesznek azok az óriási ellentétek, amelyek megmérgezik a lelküket, a mindennapjaikat.*”

Ózd, kohójával a magyar vasipar fellegvára volt, most a szívek kohójaként írja be nevét a történelembe.

AZ ÚJ VÁROS LAP ALAPJÁN SZERKESZTETTE: H. E. (UJVAROS@UJVAROS.EU)

Edöcsény Zita: *Ne kész megoldásokat kínáljak*

- Miben különbözik a plébániai hittan az iskolaitól?

- A plébániai hittanra elsősorban a templomba járó családok gyerekei járnak. Alapvető „*jártasságot*” hoznak ott-honról a hittel kapcsolatban. Erre lehet építeni a foglalkozásokat, amelyeken játszunk, beszélgetünk, imádkozunk. Itt nem kapnak jegyet a gyerekek, kicsiként szüleik hozzák őket, de nagyobb korukban már önként jönnek, szülői kényszer nélkül, hisz természetes része az életüknek, hogy van egy hely, egy alkalom, ahol hitünkről beszélgetünk, tanulunk.

- *Hogyan lehet kamaszodó gyerekeknek átadni elvont gondolatokat?*

- Inkább úgy fogalmaznék, hogy az életben adódó problémákról beszélgetünk, témánkba vágó filmeket nézünk, amelyek tele vannak kérdésekkel, döntési helyzetekkel. Egy esettanulmány vagy egy film kapcsán könnyebb beszélgetésbe kezdeni, mintha frontális előadást tartanék egy elvont dologról.

Fontos számomra, hogy együtt gondolkodjunk, hogy ne kész megoldásokat kínáljak nekik, hogy gondolkodó, dönteni, elköteleződni képes felnőttek legyenek! Ma ez kulcskérdés, hiszen annyira más irányba megy a világ!

- *Mitől népszerű egy ilyen „haszontalan” téma az ő szemükben?*

- Úgy látom, hogy a gyerekek nagy részénél belső szükségletté válik a „hitben járás”. Kikerül a kötelező órák sorából, és lassan baráti közösséggé alakul a csoport, ahová azért járnak, mert jó együtt lenni hasonlóan gondolkodó társakkal. Érdemes megbeszélni olyan témákat, megnézni olyan filmeket, amelyek dilemmák elé állítanak egy keresztény embert Persze vannak néha nézetkülönbségek, és ez jó is van így!

- *Van különbség ebben is a fiúk és a lányok érdeklődése között?*

- Igen, a fiúk és lányok érettsége között a kamaszkorban óriási különbség van. A lányok komolyabb, érzelmekkel átszőtt témákat szeretnek jobban, a fiúk inkább az „akció dús” dolgokat, vannak pl. filmek, melyek mindkét igényt kielégítik (Quo vadis, Karol), és még hitünket is mélyítik.

Néha tartok külön lány és fiú foglalkozásokat is, ahol kicsit oldottabban tudunk beszélgetni. Próbálunk külön lány és fiú szabadprogramokat is szervezni nekik (varróiskola, fiú kirándulás, lány lelkigyakorlat). Hálás köszönet ezúton is a sok segítő szülőnek!

Ám együtt is szeretünk lenni, kicsit nehéz megfogalmazni a másik nemű serdülő előtt a gondolatainkat, de hát ezt is meg kell szokni.

HORTOVÁNYI EMÓKE

„Az élet annál érettebbé és gazdagabbá válik, minél inkább elveszítjük, hogy másoknak életet adhassunk. Végső soron ez minden misszió lényege.”

(Böjte Csaba)

Gyertek haza, várunk titeket...

Az iskolai hittanos foglalkozásra járnak olyan gyerekek, akik családjukkal együtt jelen vannak egyházközségünk életében. Nagyobb részben viszont inkább a keresők, akik egyszer-egyszer megfordulnak egyházközségünk programjain. És kis számban vannak, akiknek semmi kapcsolatuk nincs az egyházzal. A gyerekek érdeklődését befolyásolja a családi háttér: ahol a szülő nyitott az egyház tanítására, ott a gyerek is érdeklődőbb.

Megtalálják-e helyüket a közösségünkben? Ez a mi felelősségünk is, amikor egy-egy vasárnap eljönnek megnézni, mi is az a szentmise. Oda tudunk-e hozzájuk menni, meg tudjuk-e őket szólítani, vagy idegennek érzik ott magukat?

Nagyböjt 4. vasárnapján a szentmise után egy színdarabot adtak elő az iskolai hittanos gyerekek. Köszönöm azoknak, akik eljöttek megnézni őket. Ez nagyon sokat jelentett nekik, szorgalmasan ké-

szültek erre az alkalomra, nagyon várták, vajon hányan jönnek el.

Az iskolai hitoktatásban törekszünk arra, hogy a gyerekek elsősorban osztálytársaikkal, esetleg évfolyamtársaikkal kerüljenek egy csoportba. Az elmúlt tanévtől az iskolákban – felmenő rendszerben – lehetőség van arra, hogy erkölcsstan helyett hittanóra-ra járjon a gyerek. Ezek a foglalkozások az órarend keretében vannak. A gyerekek már előző év végén jelzik, hogy a következő tanévben ezekre a hittanórákra szeretnének járni, vagy inkább az etikát választják. Míg a délutáni fakultatív hittanórákhoz év közben is csatlakozhatnak a gyerekek, ahogy az elmúlt években is többen a barátok hatására kezdtek hittanra járni.

Gyertek haza, várunk titeket!

De hová hívjuk a gyerekeket? És meghallják-e a hívó szót? A hitoktatás nemcsak a hitoktató feladata, hanem a közösségé is, aki várja, befogadja, imáiban hordozza őket.

Köszönöm neked kedves Olvasó, hogy igent mondasz erre a szolgálatra, és „hitoktatóvá válsz”. Mi is imádkozni fogunk érted az iskolai hittanosokkal.

PINTÉR SZILVI

DANKAI ÁGI

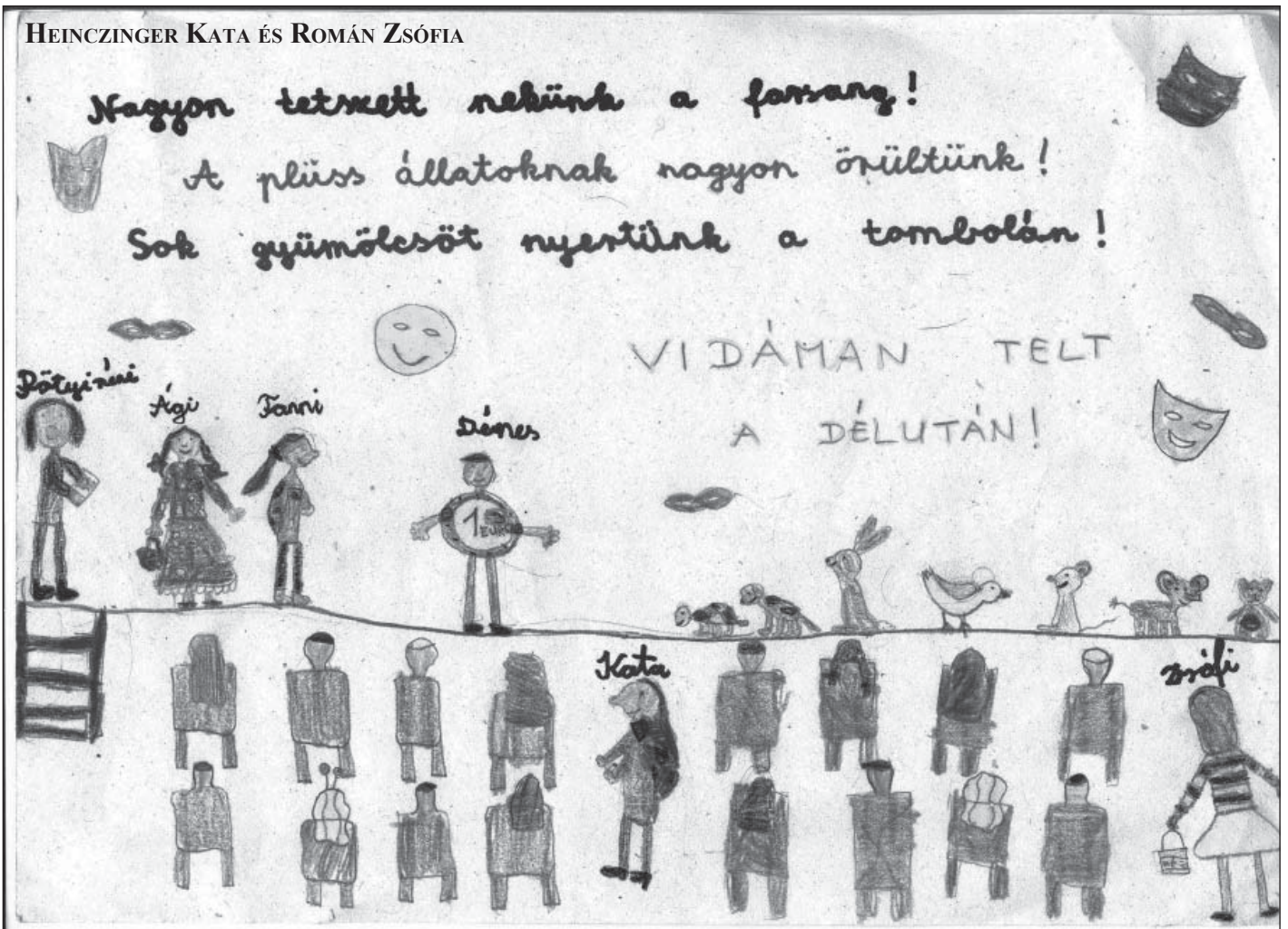
Egyházközségi farsang

A Miatyánk eljátszása után kezdődött a jelmezes verseny, ahol most a nézők is szavazhattak, nem csak a zsűri, és mindenki kapott egy plüszjátékot jutalmul. Csoportokban vetélkedtünk, két tombolahúzás (szuper nyeremények) közt Kleinsinger Mika zenélt gyerekeknek és felnőtteknek. Egész idő alatt finom hozott süteket és üditőket fogyaszthattunk, szüleink is tudtak egymással beszélgetni, végül élőzenei táncdúc zárta a délutánt. Köszönjük a szervezők fáradozását!

HEINCZINGER KATA ÉS ROMÁN ZSÓFIA

A SPORTDOBÓKOCKA 6 OLDALA:

- legyünk tisztessé-
 gesek önmagunk-
 kal és a többiekkel
 szemben

- ne adjuk fel, soha,
 akkor sem, ha nehéz
 - örüljünk a másik
 győzelmének is
 - forduljunk mások
 felé tisztelettel, mert
 mindenki fontos

- adjuk magunkból a legjobbat, vegyünk részt
 örömmel a játékban

- nagy célokat csak együtt érhetünk el

Tavas van, gyönyörű!

(részlet)

Tavas van, tavasz van, gyönyörű tavasz,
 A vén Duna karcsú gőzösökre gondol,
 Tavasz van! Hallod-e? Nézd, hogy karikázik
 Mezei szagokkal a tavaszi szél.

(József Attila)

Éves programok

Április:

- 15 5 kálváriatakarítás
16 12 házaspár kirándulás
17 13 Virágvasárnap
18 20 Húsvétvasárnap

Május:

- 19 18 elsőáldozás
20 24 ifjúsági találkozó
21 31 egyháztanács lelkinapja

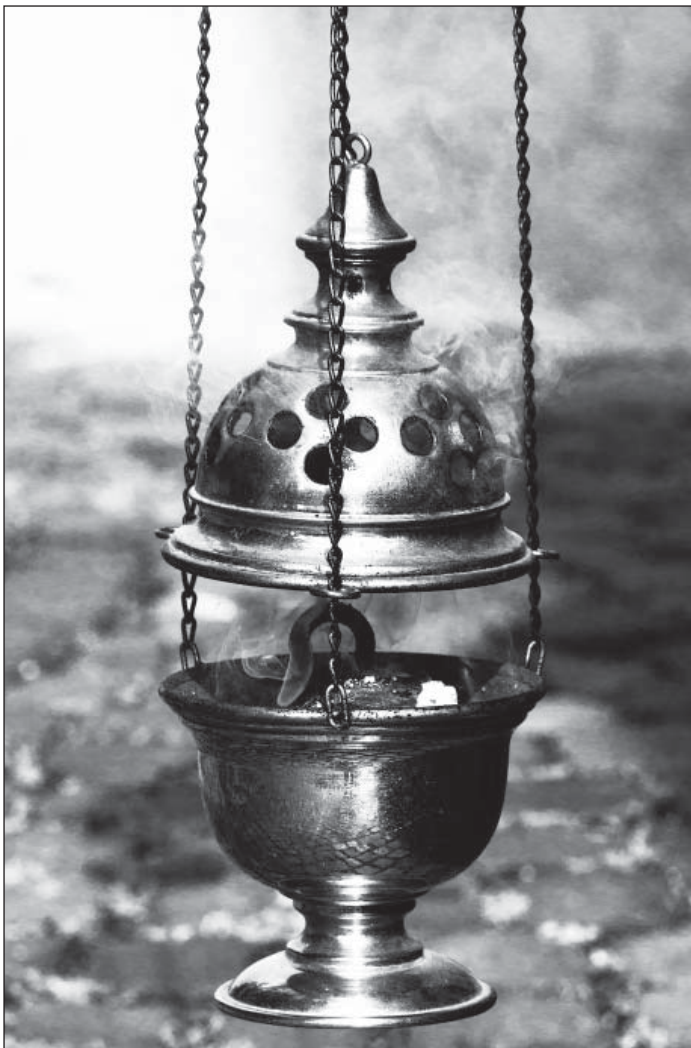
Június 7:

- 22 7 pünkösdi virrasztás
23 8 pünkösdvásárnap
24 9 egyházközségi majális
25 13 délután ministráns horgászat
26 22 Úrnapja
27 27 Jézus Szíve ünnepe

Megköszönjük Visegrádi Bélánénak, Ancinak, hogy anynyi éven át gyűjtötte az egyházi hozzájárulást. Minden türelmét, kitartását és emberszeretetét beleadta ebbe a nem mindennapi munkába, ahogy Sinka Júlianna is a maga körzetében.

Nagy tisztelettel buzgóságuk iránt:

A SZENT KERESZT FELMAGASZTALÁSA PLÉBÁNIA

FOHÁSZKODÁS

(részlet)

*Isten! kit a bölcs lángesze fel nem ér,
Csak titkon érző lelke ohajtva sejt:
Léted világít, mint az égő
Nap, de szemünk bele nem tekinthet.
A legmagasb menny s aether Uránjai,
Mellyek körülted rendre keringenek,
A láthatatlan férgék: a te
Bölcs kezeid remekelt csudái.
Te hoztad e nagy Minden ezer nemét
A semmiségből, a te szemöldöked
Ronthat s teremthet száz világot,
S a nagy idők folyamit kiméri.*

(Berzsenyi Dániel)

KUCKÓ hírek

A Szent Rókus karitás folyamatosan forgatja meglévő készletét új helyén a napköziben, ezért:

KÍNÁL egyben KERES:

téli ruhát, gyerekruhát, csecsemőholmit és felszerelést, babakocsit, gyerekágyat, felső ruházatot, szabadidő ruhát, dzsekit, cipőt, pokrócot, ágyszőnyeget, ágyneműt, függönyt, szőnyeget, bútort, edényt, háztartási eszközöket, mosógépet (jutányos árért is, ha javítható), háztartási gépeket, kályhát, tüzhelyet

*Nyitva tartás: szombatonként 9-11-ig
Érdeklődés, bejelentkezés: 06/20/91-76-016*

FELHÍVÁS: Ismeretlen vagy bizonytalan eredetű holmit ne vegyetek kéz alatt!

Tanúság

Kiadja: Szent Kereszt Katolikus Plébánia
Nagymaros, Szent Imre tér 2.

Tanúság megjelenik húsvétra, pünkösdkor, a szent kereszt felmagasztalása ünnepén és karácsonykor.

Felelős kiadó: Gáspár István

Szerkeszti: Hortoványi Emőke

Főmunkatárs: Hortoványi Jenő,

Munkatársak: Dán Ildi és Láng András

Nyomdai előállítás: Dunapress Bt, Nagymaros

Megjelenik: 400 példányban

„Az élet gazdagabb lesz, ha valamiért odaadjuk, és csenevésszé válik, ha az ember elszigeteli önmagát, és a kényelme érdekében rendezkedik be.”

(Böjte Csaba)